

عنوان مقاله:

ابزارانگاری در علم، راهکاری برای تعارض زدایی میان علم و دین

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 13، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حسن یوسفیان - دانشیار گروه کلام و فلسفه دین موسسه امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

ابزارانگاری در علم به دیدگاهی اشاره دارد که نظریه های علمی را چیزی جز ابزاری برای پیش بینی نمی داند. برخی رد پای این دیدگاه را در آثار افلاطون و ارسطو جست وجو کرده اند؛ اما غالباً پیشگامان این نظریه را کشیشانی می دانند که برای دفاع از آموزه های دینی، به اندیشه فرضیه انگاری گزاره های علمی روی آوردند. جرج بارکلی و پی یر دوهم را می توان از مدافعان این دیدگاه به شمار آورد. بیشتر ابزارانگاران جدید تنها در واژه های نظری (ترم های تئوریک) این رویکرد را برمی گزینند و قانون های علمی را ابزاری نمی دانند. ابزارانگاری با بسیاری دیگر از مکاتب علمی فلسفی (مانند پوزیتیویسم، قراردادگرایی، پراگماتیسم و مکتب تحلیل زبانی) پیوند نزدیکی دارد و میان آنها دادوستد هایی برقرار است. برخی با تمسک به این نظریه، تعارض ظاهری میان علم و دین را به این گونه بر طرف می کنند که گزاره های علمی (برخلاف آموزه های دینی) اساساً از واقعیتی حکایت نمی کنند.

کلمات کلیدی:

ابزارانگاری، ترم های تئوریک، تعارض علم و دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1741049>

